

— Солидаренъ съмъ.

— Ами той е Каравелистъ?

— Добръ, но азъ казахъ, че имаше дума, че Каравелиститѣ и Цанковиститѣ ще дѣйствувать заедно и за това съмъ солидаренъ съ него.

— Кога и колко пѣти сте ходили у Каравелова и какъвъ разговоръ сте имали съ него.

— Не помня добръ колко пѣти съмъ ходилъ у г-на Каравелова, но ми се чини, че не повече отъ единъ или два пѣти и то прѣзъ мѣсецъ Августъ 1890 година, защото на 26-й Августъ станаха изборитѣ. Тогава г-нъ Каравеловъ ме посѣвѣтва да се постарая да се избере отъ Панагюрище г-нъ Китанчевъ и други нѣкои кандидати, които намѣремъ за добръ, но да се глѣда да бѣдхтъ отъ Цанковиститѣ. За Т Пазарджикъ пъкъ каза да глѣдаме да се избератъ Константинъ Велячковъ, Георги Консоловъ и други, които намѣримъ за добръ.

— Ами отъ другитѣ околии кои посочи?

— Не помня.

— А отъ Пловдивъ?

— Не помня.

— Сега допускате ли вий, че Каравеловъ ви е посочилъ повече Цанковисти, отъ колкото Каравелисти? защо да ви не посочи повече Каравелисти?

— Собственно той не настояваше за никого, а каза да се избератъ, които можатъ, само да се глѣда да бѣдхтъ хора отъ опозицията.

— Добръ. Вий знаехте, че между Цанкова и Каравелова имаше раздоръ, ами не знаехте ли кога е станало побратимяването въ възглаголетѣ имъ и не сте ли чували за това отъ Каравелова?

— Не знамъ.

— Въ всѣкой случай, вий за да ходите у Каравелова и Тома Георгиева, трѣбало е да знаете, че сѣществува солидарность, попе врѣмена. Това не знаете ли?

— Зная, защото ми бѣше казалъ Петръ Станчевъ.

— Петръ Станчевъ е Цанковистъ на ли?

— Да.

— Какво ви каза той?

— Че имало солидарность по изборитѣ.